

systematisk havde tilsidesat de beslutninger, som FN's Sikkerhedsråd havde truffet, og heller ikke udnyttet den sidste chance, han fik fra FN's Sikkerhedsråd til at samarbejde, så måtte det have en konsekvens, for ellers underminerer det jo FN's Sikkerhedsråds autoritet, hvis man bare lader fem og syv være lige, hvis man bare lader en skruppelløs diktator blæse højt og flot på, hvad FN's Sikkerhedsråd siger.

Kl. 13.45

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil bare kvittere for indrømmelsen, og tak for det. Det er ikke hver dag, man får statsministeren til det, så på en måde er det en historisk dag, når statsministeren indrømmer, at han var kommet til at glemme, at vi havde foreslået sanktionerne ophævet.

Så siger statsministeren, at det ikke blev fulgt op af noget andet. Jo, det gjorde det. Det blev fulgt op af et forslag om, at man i stedet for at ramme den irakiske befolkning skulle ramme magthaverne ved at indefryse deres valutabeholdninger og sikre, at de ikke kunne rejse, men blev fastholdt, og i øvrigt understøtte ngo'er og andre demokratiske kræfter i Irak. Der var masser af alternativer i forslaget, men det ville statsministeren ikke på det tidspunkt, hvor der i virkeligheden stadig blev ført en forlængelse af den støttepolitik, man havde ført over for Saddam i 1980'erne.

Jeg vil bare sige, at jo længere debatten skrider frem, jo mere forstår man statsministerens fuldstændige mangel på lyst til at få sagen grundigt undersøgt, for det ville i sandhed gøre, at også statsministeren ville få problemer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ikke, fordi jeg på nogen måde vil fratage hr. Villy Søvnal de få glæder, han har her i tilværelsen. Hvis hr. Villy Søvnal opfattede det, jeg sagde, som en indrømmelse, må hr. Villy Søvnal gerne opfatte det sådan, men det var det nu ikke. Jeg sagde ikke andet end det, jeg hele tiden har sagt, nemlig at venstrefløjen undervejs i forløbet ikke er kommet med noget som helst konkret og realistisk bud på, hvordan man skal skaffe sig af med en type som Saddam Hussein.

Dermed gentager historien sig også, for sådan har det hele tiden været, også under den kolde krig: Venstrefløjen har ikke villet gøre noget for virkelig at få styrtet autoritære regimer i grus. Under den kolde krig var det dem i Øst-

europa, og her ville venstrefløjen jo heller ikke gøre noget. Da det virkelig gjaldt og NATO skulle stå sammen om at sætte foden i døren, så kommunistdiktaturerne kunne blive stoppet, ville venstrefløjen ingenting, så der er ikke noget nyt under solen. Det har altid været sådan.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Frank Aaen det sidste spørgsmål? Ja, værsgo.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes altså, statsministeren må forholde sig til, at statsministeren ikke bare glemte, hvad venstrefløjen mente om sanktionspolitikken, men også at venstrefløjen faktisk i årevis har fremlagt forslag om, hvordan man kan støtte fredsbevægelser, modstandsbevægelser mod Saddam Hussein og kurdernes kamp mod Saddam Hussein. Vi er kommet med utallige forslag gennem årene, men de har bare ikke kunnet vedtages.

Jeg vil også lige sige til statsministeren, når det nu kniber med hukommelsen, at det jo ikke er korrekt, at der ikke tidligere er blevet skrevet om, hvad der skete under Saddam Hussein. Statsministeren læste bare ikke de aviser og de tidsskrifter, hvor der blevet skrevet om det. Den venstreorienterede presse skrev i årevis om, hvad der foregik, bl.a. fordi alle venstreorienterede blev myrdet i Saddam Husseins tid, men det er korrekt, at der ikke blev skrevet om det i pressen generelt.

Om der ikke blev skrevet om det i de aviser, som statsministeren læste, ved jeg ikke, men det kunne måske være, fordi Saddam Hussein var Vestens ven dengang. Saddam Hussein var jo Vestens ven i årevis, og derfor lod man ikke alene være med at skrive om de grusomheder, der blev begået af Saddam Hussein, men leverede ham oven i købet våben og giftgasser. Sådan er virkeligheden.

Er statsministeren ikke interesseret i, at vi får skrevet hele historien? Og tror statsministeren ikke, det er klogt, at vi får hele historien ridset op? Hvad var det egentlig, der bragte apartheidregimet i Sydafrika til fald, var det ikke en succeshistorie? Og er det, der er sket med hensyn til Saddam Hussein-styret, ikke en fiaskohistorie?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er meget interessant, som debatten har udviklet sig. Jeg tror nok, venstrefløjen ville i offensiven over for mig i denne sag, men nu er det